

“MUSIC FOR A WHILE SHALL ALL YOUR CARES BEGUILE...”

Hartverwarmend jubileumconcert Sytse Buwalda

Een concert mét publiek. Een wensconcert van muzikale hartenwensen. Een 35-jarig jubileumconcert door de countertenor Sytse Buwalda op een ongewoon warme zondagmiddag afgelopen 20 september.

Door: Marjoleine Kooper-Huigen

VOORSCHOTEN - In 2017 traden David en Sytse op in de oude oranjerie. Nu vormde de bloeiende muurtuin het decor, met de prachtige turquoise boeketten van Franny Stolk dankzij wie ook dit keer het contact tot stand was gekomen. Alle ingrediënten voor een magische middag op buitenplaats Berbice waren aanwezig.

Een concert in de buitenlucht

... betekent RIVM richtlijnen volgen, en kijken of het in de zon niet te warm wordt of dat je beter in de schaduw kunt gaan zitten. Een glas koel water op je stoel aantreffen, en na afloop met dat glas jezelf een ander drankje laten inschenken bij de zakjes voorverpakte nootjes of luxe chocolade. Geen eigen Berbice baksets dit keer.

En voor David van Ooijen, de onmisbare begeleider van Sytse, betekende de zomerse temperatuur en de buitenlucht een keuze voor onder de parasol, voor de gitaar en niet voor de luit.

Vanuit de rozentuin

... wandelde Sytse naar voren onder het zingen van een verstild Ave Maria, dat samen met zijn zwarte

broek met krijtstreepje, witte polo en de strooien hoed van de tuinbaas, de toon zette voor deze middag: afwisselend ontroering en lichtvoetige humor in de juiste dosering.

Deze viering van zijn jubileum als countertenor was heel persoonlijk door de gemaakte keuzes en door de verhalen waarmee Sytse de liederen verbond.

Purcell's Music for a While ...

is een zegenwens voor luisteraars want muziek biedt troost en helpt je door moeilijke tijden heen: *Music for a while shall all your cares beguile*. De liefde, vanaf de eerste blik, eerste kus, verlangen en ook verliezen, is een oneindige bron van gezongen emoties. “Tja, en voor je het weet, is die *one charming night* voorbij en zit je aan de Prozac je af te vragen wat er nou precies is misgegaan. Maar hoe ontroerend mooi kan liefdesverdriet klinken!”

Melancholie en verdriet vormen Dowland's *Flow, my tears, fall from your springs*, één van de meest populaire liederen van de vroeg 17e eeuw, en nog.

“Een beetje jazz zingen...”

vond ik altijd al heerlijk, óók als

Het publiek op Berbice genoot op anderhalve meter afstand, van het jubileumconcert met countertenor Sytse Buwalda. Foto: PR

dat niet mocht van de puristen: de barok specialisten. Gelukkig zei mijn leraar Max van Egmond: doe het maar!” En zo klonk *Fly me to the Moon*, met een vrolijk gezongen trompet solo erbij.

Gershwin's *Summertime* was op deze lome zomermiddag natuurlijk een schot in de roos, en het refrein van

Scarborough Fair: parsley, sage, rosemary and thyme, was ook op zijn plaats in deze tuin.

Slot van het concert vormde de aria *Ombra mai fu* uit Händels *Xerxes*: een persoonlijke keuze en publiekskeuze. En daarna was het tijd voor iedereen om de ombra, de schaduw van de bomen zelf op te zoeken.

Dit concert georganiseerd door de Vrienden Van Berbice was er een zonder weerga.

In de rozentuin van Berbice is de echo van deze middag misschien nog te horen.

Lezer, maak vandaag uw eigen wensconcert: *May music for a while all your cares beguile!*